

phiandrum agere. Nec ita tamen, ceu post audiui,
mordere clanculum Gryphander ille desiit: forte
Et nonnullis persuasit. Virulentum sane hominis
in me animum ostendunt, quæ penes me sunt ipsius
literæ, cum aliæ tum quas ad Bartoldum Nihusium
adversarium meum exaravit. Neque me fugit
quæ sit calumniæ vis, si præsertim auctorem ha-
beat virum præstantem, qualis utiq; fuit Gryphan-
der, Et illam audiant non mali duntaxat, sed boni
etiam qui ex sua integritate alios judicant. Ve-
rum enimvero possum equidem etiam nunc pari ut
ante sanctitate testari, nescire me quæ in parte cum
Gryphiandriis mea conveniant, quoniam illa nun-
quam vel hætenus mihi lecta sunt, malo tamen ad
cujusvis candidi arbitri iudicium provocare. In me-
dio scilicet Et Gryphiandria illa sunt Et mea. Ut
in nonnullis eadem cum illo senserim (quæ enim hoc
non fiat, si eadem monumenta uterq; voverit?) cer-
tus tamen sum, saltim tractandi rationem multum
adeo diversam reperturos omnes, ut omnium calcu-
lo possim à plagij quidem crimine absolvi.

Qui aperte porro nonnullas ipsiusmet libri
mei sententias improba-verint, hætenus non nisi
quatuor mihi innotuerunt. Princeps omnium Bar-
toldus Nihusius, sicut scriptioni pariter Et editioni
(:) (:) occasi-

